

Mi újság a **25** éves **PADOSZ** -nál?

A PADOSZ INFORMÁCIÓS KIADVÁNYA

Bérünk a tét !

Február 14-én került sor a 2014. évi villamosenergia-ipari bér és szociális megállapodásról szóló tárgyalás újabb fordulójára. Munkavállalói oldal írásban is átadta javaslatát, amelyet szóban is megindokolt. A tárgyaláson az álláspontok közül két kérdéskörben egyezség közeli álláspont alakult ki. A 2014. évi **szociális ellátás** kérdésében egyetértés volt abban a vonatkozásban, hogy annak a reálértékének a megőrzési szándékát mindkét fél támogatja. Egyetértés mutatkozott abban a kérdéskörben is, hogy 2014. évben **az infláció kezelése** a megállapodásban annak tükrében kerüljön rögzítésre, hogy az igazodik a Versenyszféra Érdekegyeztető Tanács ajánlásában megfogalmazottakhoz.

A munkavállalói oldal fenntartotta követelését, hogy az országos bér-ajánlásnak megfelelő értékű – **3,5%-nak megfelelő** – ajánlást tartalmazzon az ágazati megállapodás is.

A több tárgyalási szünetet megélt tanácskozás azonban nem vezetett megállapodáshoz, mivel a bérfejlesztésnek munkáltatói oldal által tett javaslatával, illetve módjára vonatkozóan lényeges eltérés volt a tárgyaló felek között. Ezért a tárgyalás végén a szakszervezetek bejelentették, hogy kialakult a konfliktushelyzet, és hogy megkezdik 2014. március 5-re egy demonstráció sorozat előkészületeit. A tárgyaláson bejelentésre került az is, hogy amennyiben 2014. február 28-ig az újabb tárgyalások nem vezetnek eredményre, úgy a demonstrációk megtartásra kerülnek. A tárgyalás végén megállapodás született abban, hogy a kialakult konfliktus kezelése érdekében közösen felkéri tárgyaló felek a Munkaügyi Közvetítő és Döntőbírói Szolgálatot a konfliktus kezelésében való közreműködésre.

A következő tárgyalási fordulóra 2014. február 20-án kerül sor.

A fentiek tükrében Nekünk, mint szakszervezeteknek, mint a munkavállalókat képviselőnek az feladatunk, hogy készüljünk az esetlegesen szükségessé váló demonstrációkban, a munkavállalói kiállásokban történő minél szélesebb körű részvételre!

**Figyeljük az eseményeket, a hívó szót!
Ha kell, álljunk ki érdekeinkért!**

„Együtt erősebbek vagyunk !”

**EGYÜTT
ERŐSEBBEK
VAGYUNK!**

A TARTALOMBÓL

Gondolatok az atomerőmű bővítéséről	2
	3

Aki nem dolgozik, ne is egyék	4
	5

Még egy kört Bulenda!	6
------------------------------	----------

Mese az eszenagy legényről	7
----------------------------	----------

Gondolatok az atomerőmű bővítésről

Az igazságot keresni,
a szépséget szeretni,
jót akarni és a
legjobbat tenni,
ez az, amire
hivatott az ember.
(Mendelsohn-B. Felix)

Mára teljesen nyilvánvalóvá vált, hogy a hazai politikai élet szereplői a hatalom birtokában építenének atomerőművet, ellenzékben viszont nukleáris energia nélküli jövővel kecsegtetik az állampolgárokat. Az éppen aktuális nézetük helyességéről a média segítségével próbálják meggyőzni a közvéleményt, minden szakmai és gazdasági alapot nélkülöző állításokkal. Az új blokkok építését ellenző „zöld” politikusok szeretnék megásni a haza atomenergetika sírját. Országos napilapokban, TV csatornákon keresztül, számtalan felelőtlen kijelentés jelenik meg. Negatív értelemben „Aranyalma” díjban részesítendő lenne, egy országos hetilapban megjelent cikk kiemelt mondata: „Azzal mindenki tisztában van, hogy a jelenlegi paksi atomerőmű elavult.” Ha ezen állítás igaz lenne, a Nemzetközi Atomenergetikai Ügynökség (NAÜ) alapos, hosszantartó vizsgálata alapján az I-es blokk működését további 20 évre nem adta volna meg. Hasonló vizsgálaton esik át az elkövetkezendő években -30 éve biztonságos üzemeltetést követően- a II-III-IV-es blokk. Kiemelkedő teljesítményük alapján biztosak lehetünk abban, hogy a többi blokk is megkapja a 20 éves élettartam-hosszabbítást. Félelemkeltésként említik a csernobili (1986) és a fukusimai (2011) atomerőmű-katasztrófát. Nem szükséges atomerőművi ismeretekkel rendelkezni, csupán az okok ismeretében megállapítható, hogy hasonló katasztrófa veszélye nálunk nem áll fenn. Az ügy kapcsán – e sorok írása előtt – több erőműves, évtizeden át felelős vezetői beosztásban dolgozó véleményét kértem ki a két új blokk építésével kapcsolatban. Összegezve az elmondottakat a következők állapíthatók meg:

Az orosz nukleáris technológia jól ismert Magyarországon, a jelenlegi blokkok bizonyították megbízhatóságukat, és valamennyi biztonsági felülvizsgálaton kiváló minősítést kaptak. Magyarországnak az az érdeke, hogy Paks hosszútávon is legalább 30-40 %-át biztosítsa a magyar villamos-energia ellátásnak. A paksi erőmű működtetésével érhető el a legolcsóbb áram, a bővítéssel pedig Magyarország növeli energia

függetlenségét. Brüsszel nem emel kifogást a beruházásról szóló orosz-magyar szerződéskötés ellen. Az atomerőmű jelenleg ötezer ember megélhetését biztosítja közvetlenül vagy közvetve. Az atomenergia ma megkerülhetetlen a hazai energia-ellátásban, tiszta energiaforrás. Az egyetlen hazai szénérőmű, a 240 megawatt teljesítményű oroszlányi, évente tízmilliárd forint ráfizetéssel termel, és a gázművek sem versenyképesek. Az E.ON megépítette a 433 megawattos gönyüi gázerőművét, a rendkívül korszerű létesítmény nem üzemel, mivel csak veszteséget termelne.

Az atomerőműben termelt villamos-energia részaránya a hazai termelésben mindössze 6-8 évig közelítene a 60 %-hoz, míg a régi blokkok leállása után 40-45 % körül stabilizálódna. Az adatokat 2014-re valorizálva azt kapjuk, hogy az atomerőműben termelt olcsó áram révén 250-270 Mrd Ft extraprofit került az áramszolgáltatókhoz. A villamos-energia ágazat privatizációja óta eltelt 15 év alatt reálértékben ez 3750-4050 Mrd Ft. Ma megközelítően ennyire becsülik a 2400 MW beruházási költségét.

Az új blokkok 60 évre tervezett üzemideje alatt 1100 Mrd kWh áram termelhető. Egy kWh beruházási költsége kb. 4 Ft. Az egyéb termelési költségek figyelembe vételével ez 16-20 Ft/kWh értékesítési árat jelent. Az áramelosztók ma is kb. ennyiért kapják az MVM-től az áramot, tehát fogyasztói áremelésre a beruházási költségek miatt nem lesz szükség.

Ha a ROSATOM megkezdte a reaktorok építését, azok várhatóan tíz év múlva kezdenek meg működésüket.

Emlékeztetőül, a rendszerváltás előtt években már előrehaladott tárgyalást folytatott Magyarország a Szovjetunióval újabb blokkok építéséről. A nyolcvanas évek végén az atomerőmű északi porta melletti részen – a volt beruházási területen – a földmunkálatokat is elvégezték, valamint kábelek, vízcsövek kiépítése is folyamatban volt. Erőmű Beruházási Vállalat (ERBE) „levonulását” követően – felkészülve a blokkok építésére – a PAV Beruházási Igazgatóságot hozott létre.

Pár héttel ezelőtt egy közismert politikus – korábbi kijelentésétől 180 fokos fordulatot véve – kijelentette, hogy az atomerőműnél van korszerűbb, olcsóbb, biztonságosabb energiát termelő berendezés. Jelenleg ez még nem bizonyított. A tudomány fejlődésével, talán 30-40 év múlva igaz lesz.

Majoros János

Pónya Józseffel készült interjú - megjelent a Paksi Hírnök 2014. 01. 24-i számában

Pónya József örül a paksi blokkokra vonatkozó döntésnek, de sajnálja, hogy ilyen „demokratikus deficitel” született, hiszen szakmailag alá lehet támasztani a szükségességét. Az atomerőmű első vezérigazgatója azt mondta, a MAVIR adatai szerint 15 éven belül 5 ezer megawattot kell építeni, mert nincs elegendő kapacitás, a paksi blokkok 2000 megawattja ennek csak egy szelete.

Az, hogy orosz technológia mellett tette le a voksát a kormány, Pónya József szerint indokolt, hiszen a harmadik típusú erőművek biztonságban egyenrangúak, de a folyamatos fejlesztés eredményeként műszakilag korszerűbbek. Az oroszok összehangoltabbak, egy állami cég fogja össze a teendőket.

Szimpatikus, hogy két állam kötött szerződést, mert bármely más szállító esetében magáncégek, bankok lennének a szereplők. Sokkal biztonságosabb az orosz állami háttér – húzta alá Pónya József, aki szerint további előny, hogy az oroszok és a magyarok atomenergia terén megtanultak egy nyelvet beszélni az elmúlt 30-40 évben.

Arra a kritikára, hogy függőséget jelent az oroszokkal történt megállapodás, Pónya József azt mondta, Magyarországnak, sőt Európának nincs primer energiaforrása, a gázt szintén Oroszországtól veszi, a megújuló energia pedig ma még nem versenyképes Magyarországon. Lehetőség van máshonnan fűtőanyagot beszerezni, de azt is figyelembe kell venni az atomenergia megítélésénél, hogy kivétel abban a tekintetben is, hogy az üzemanyag jól tartalékolható. Pakson például két évre elegendő készlet van. Ilyenre más erőműtípusoknál nincs példa.

Pónya József hangsúlyozta, hogy részleteket még nem lehet tudni, de szerintem nem lesz szükség tízezer emberre a beruházás során, és nem fogja úgy felforgatni Paks életét, mint az első négy blokk építése. A szakember szerint a másik túlzásnak tűnő szám a 40 %-os hazai beszállítói arány, hiszen ma a magyar ipar nem tud ennyit vállalni.

A finanszírozásról azt mondta: tény,

hogy költséges az építés, de az üzemanyagköltség elenyésző, az üzemeltetési költség alacsony, és a blokkok 60 éven át áramot termelnek. A tökeleírást az árba bele kell építeni. Ha rövid idő, mondjuk tíz év alatt kell visszafizetni, magas ez az érték, de a harmincéves futamidő sokkal kedvezőbb.

A környező településeket tömörítő Társadalmi Ellenőrző Információs és Településfejlesztési Társulás társelnöke azt mondta, örömmel fogadták a megállapodás hírért, és azon lesznek, hogy a gigaberuházás előnyére válljon a környékbéli településeknek. Gáncs István szerint az, hogy tényként kezelhetjük a beruházás megvalósulását, mindent felgyorsít. Az erőmű 50-60 km-es körzetén belül óriási fellendülés várható, hiszen rengeteg munkaerőre, beszállítóra lesz szükség. A gigantikus beruházásra fel kell készülni- hangsúlyozta kiemelve: az a legfontosabb, hogy a biztonságot szem előtt tartó szakmai gárda vezényelje a munkát. Szerinte az orosz technológia és szakemberek kivívták a bizalmat, hiszen nagy biztonsággal működik a paksi atomerőmű és több alkalommal nyújtottak már segítséget a paksiaknak az orosz szakemberek. A TEIT társelnöke arról is beszélt, hogy a társadalmi elfogadtatás is komoly kihívás. Ebben a munkában szervezetüknek húszéves tapasztalata van, de egy atomerőmű-építés az első kapavágástól az üzembe helyezésig számukra is komoly kihívás.

- Mindent el kell követni, hogy a környező települések a legtöbbet profitáljanak belőle – hangsúlyozta. Ezek a települések nagy részben készek arra, hogy otthont adjanak a beruházásra érkező munkaerőnek. A TEIT-településeken az elmúlt években komoly infrastruktúra-fejlesztés zajlott, ezért az orvosi rendelőtől kezdve az iskolán át a sportolási lehetőségig minden megfelelő színvonalú. A fejlesztésekhez a nukleáris létesítmények átadott pénzeszközei jelentős forrást biztosítottak. Ezek egy részét kommunikációra, a többi fejlesztésre fordíthatták az erőmű környékén lévő települések.

- A gigantikus beruházásra fel kell készülni ...

... az a legfontosabb, hogy a biztonságot szem előtt tartó szakmai gárda vezényelje a munkát.

Tallózó

Aki nem gondolkozik, ne is egyék ?

Létpénz: az állam jobban jár, ha fizet, mintha sok-sok dolgozót kirúgnak

Írta: Szakszervezetek.hu

2014. február 17. hétfő, 07:11

Képes-e kitörni a magyar társadalom az „aki nem gondolkozik, az ne is egyék” eszmerendszerből és képes-e legalább objektívan vizsgálni a feltétel nélküli alapjödelem kérdését. Erről a témáról indít párbeszéd-sorozatot indítani a Policy Agenda – [írja a Népszava](#).

A Krausz Péter és Kiss Ambrosus nevével fémjelzett kutatóműhely ezúttal nem társadalomfilozófia szempontból venné górcső alá az alapjövédelmet. Ami a Friedrich Ebert alapítvány budapesti irodájának vezetője szerint sokak számára ugyan bájos, de örült ötletnek tűnhet.

Ám az örült ötletek elképesztően inspiráló – az alapjövédlem is a legszélsőségesebb reakciókat rántotta magára: egyesek szerint lerombolja a munkamorált, mások szerint torzítja a kapitalizmust és így tovább. Ráadásul, hangsúlyozta Jan Niklas Engels, a politika is felkapta az alapjövédlem ötletét, de az alapítványi vezető nem sülyedne bele a politikai mocsárba, úgyhogy inkább Frankfurter Allgemeine Zeitungot idézi – a konzervatív orgánus szerint az alapjövédlem se nem jobbos, se nem balos.

Thomas Morus egyébként már a 16 században szorgalmazta bevezetését, mondván, ne a halálbüntetést forszírozzák a bírák, az állam vezessen be inkább egy garantált jövedelmet, és nyomban visszaszorul a bűnözés. Morusnak

számos utóképe van, persze az eszme átalakult a századok során, de itt az idő, hogy végre Magyarországon is vitatkozzanak róla, miszerint tényleg nem kell-e cserébe munkát követelni érte, tényleg visszaveti-e a foglalkoztatást vagy éppen bővíti, vagy tévút az egész, amikor nem veszi figyelembe a szociális rászorultságot, hanem mindenkinek egyaránt ad.

A magyar közvélemény nagyon jó szót talált, amikor a feltétel nélküli alapjövédelmet létpénznek nevezte, mondta Boda György. A Corvinus Egyetem tanára német példát hozott, amikor a németek a tömeges munkahely-megszorítások helyett úgy döntöttek: négy napot fizet a munkáltató, négy napot az állam.

Ennek mintájára a Rábánál elvégezték egy kísérletet – 100 munkás elbocsátását modellezték – és arra jutottak, hogyha az állam nem fizeti ki a támogatást, akkor többet vesz: elesik a munkavállalók után fizetett járadéktól, munkanélküli segélyt kell fizetnie, közmunkapénzt kell fizetnie, illetve a munkanélküliek közül sokan deviánsakká válnak: a következők kezelése újabb költség.

Egyébként Boda szerint az állam már így is fizet létpénzt, csak közmunkabérnek hívják – a különbség mindössze annyi, hogy ez feltételes létpénz. Amilyen egyébként a gyes vagy számos állami juttatás. Ám ha a társadalom fejlődni akar, differenciálnia kell –

ez viszont leszakadókat eredményez. Velük valamit kezdeni kell, ugyanis ha nem teszi, akkor olyan szegénységi ballaszt nehezedik rá előbb utóbb, ami megakasztja a társadalmi fejlődést. A létpénz épp ezt az akadályt küzdi le – azaz utat nyit a társadalmi mobilitásnak. Viszont a feltételes létpénz mindig rövidtávú feltételekhez kötött, a feltétel nélküliség annak kulcsa, hogy az ember előbbre léphessen.

Belyó Pál szerint a létpénz sorsa a társadalmi szolidaritás mértékétől függ – ugyanis hiába égető a probléma (másfél millió ember él mélyszegénységben), az emberek zöme egyelőre ellenségesen szemléli az ötletet. Pedig, utalt a Policy Agenda kutatási igazgatója Thomas Morusra, a létpénz akár a megélhetési bűnözést is visszaszoríthatná. Bevezetni mindenesetre társadalmi támogatás nélkül nem lehet, hiszen markánsan módosítani kell az elosztási rutinokat. És persze ha csak a számokat nézzük, akkor egy – tisztes pénzt, mintegy 120 ezer forintot biztosító – általános alapjövédlem bevezetése nem oldható meg, hiszen a mintegy 29 ezer milliárd forintos GDP több mint felét felemésztené. Így differenciálni kell – mert több millió embert semmiképp nem szabad belerúgni az árokba.

Pataky Péter szerint egyelőre nem arról kell találgatni, hogy konkrétan mennyi létpénzt kap

egy-egy ember. A Magyar Szakszervezeti Szövetség szerint egyébként a létpénz lényege nem az, hogy mi legyen a társadalom peremére szorult emberekkel, hanem az, hogy miként osztja újra befolyt jövedelmeit egy állam. Ha mindenki kap például létpénzt, tudni kellene, hogyan alakul a gazdaság helyzete – mennyivel lesz olcsóbb a munkaerő, hogyan alakul a foglalkoztatás, mire költik a pluszpénzt a munkaadók, illetve hogyan reagál erre a globális gazdasági környezet.

És persze jó lenne tudni, miképp befolyásolja a munkavállalási morált a létpénz – Pataky szerint sehogy, ugyanis úgy gondolja, hogy az alapjövedelem biztosította életnívóval kevesen elégednének meg, úgyhogy aki tudja, az „eladná magát a munkaerőpiacon”. Legalábbis ez az általános tétel – viszont a helyzetet árnyalja a kiterjedt feketegazdaság, ami a teljes magyar gazdaságot átszövi.

Ami a munkaerő-piaci helyzet alakulását illeti, Boda György nem optimista: szerinte a világ arra megy, hogy kevesebb munkából több embernek kell megélnie. Az 1980-as évek végére a foglalkoztatási ráta 70-ről 65 százalékra módosult, aztán mára ismét 70 százalékra hízott vissza – noha a munka nem lett több. Ha Magyarországot korszerűsítik, akkor rugalmas foglalkoztatásra van szükség. A választásokig mindenesetre javulni fog a foglalkoztatási statisztika.

Pataky szerint a '90-es években beállt a foglalkoztatási struktúra és amíg ez a rendszer nem változik, addig munkahelyek sem lesznek tö-

megével. A másik rút probléma, hogy a munkavállalók kétharmada a kkv-szektorban robotol – csak hogy a kis- és középvállalkozások zöme adócsalásból él, azaz nem érdemi üzletből. Továbbá a kitörést nehezíti, hogy Magyarországon kevésbé muzsikálnak jól az innovatív ágazatok – a húzóterületek az összeszerelő üzemek, lásd: az autógyártás.

És bizony Pataky szerint Magyarországon a rugalmas foglalkoztatás jelen állás szerint nem dolgozik, hiszen erős a dolgozói (két ember nyolc órában) szegénység – ha ugyanazt a munkát két ember végzi négy órában, az éhséglázadáshoz vezet.

A legnagyobb probléma Belyó szerint az, hogy a társadalmi lélek nehezen nyeli be az ingyen létpénzt – így jól meglovagolható politikai téma. Pataky szerint az egy jól kommunikálható tétel lenne, hogy amiből a profit van, az köztulajdon – azaz az alapjövedelem is jár. Lásd: Alaszkában az olajkincs kiaknázása nyomán mindenkinek jut némi pénz a „közvagyon” értékesítése nyomán. A szakszervezeti vezető abban egyetért, hogy a magyar szolidaritás több mint gyenge – a szegényektől kellő társadalmi távolságra élők empatikusak, a közvetlenül mellettük élők viszont elutasítóak, egész egyszerűen mert rettegnek attól, hogy hasonló sorsra jutnak.

Lehet, hogy a feltétel nélküli létpénz nem elfogadható, de a feltételes létpénzt igenis támogathatják a magyarok – főként akkor, ha ez a pénz programokhoz kötött.

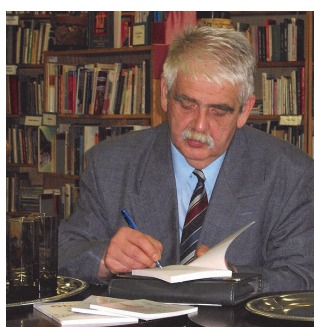

Pataki Péter

... a létpénz sorsa a társadalmi szolidaritás mértékétől függ – ugyanis hiába égető a probléma (másfél millió ember él mélyszegénységben) az emberek zöme egyelőre el-lenségesen szemléli az ötletet.

GYIMESI LÁSZLÓ Még egy kört Bulenda!

(folytatásokban)

Mese az eszenagy legényről, meg az ő választottjáról

Régen sütött már ilyen melegen a nap, álló hete még egy báránnyel sem pihent meg a Vakegér fölött. Bulenda és társai tikkadtan telepedtek le a törzsasztalhoz, s csak a behunyt szemmel lehúzott első korsó hozta meg a szót.

- Túl szép a menyasszony fekvése, Jani bátyám - morgolódott Józsi. - Valami nagy átverés készül itt az ígéretek körül...

- Én nem szoktam politizálni - szólalt meg halkán Sanyi -, de most én is érzem, hogy valami suskus van a dologban. Megszoktuk, hogy választás előtt mindenki ígér fűt-fát, aztán maradnak a régiben a dolgok.

- Ha nem romlanak, ugye - szúrta közbe Péter, de Sanyi leintette.

- Ezek most úgy tesznek, mintha betartanának minden ígéretet. Visszavonják a cselédtörvényt, nagyot emelnek a közszolgálati béreken, adnak a nyugdíjasoknak is ezt-azt, emelik a családi pótlékot, sőt a tanévkezdéskor duplán jár majd, több lesz az ösztöndíj, bevarrják a túl bő zsebeket... Adómentes minimálbér! Valami lehet a dolgok háta mögött, higgyétek el.

- Nagy árat fizetünk ezért, meglátjátok! - sóhajtott a mogorva lakatos. - Tán még az oroszok is visszajönnek!

- Sőt, a tatárok is! - fortyant fel az örökös szakszervezeti bizalmi. - A csodaszarvast nyársra húzzák, a Balatont betemetik... Nem is tudom, hogyan szavazhattatok egy ilyen társaságra! De csak magatokra vethettek!

- Ne dühöngj, öreg - csitította Péter. - De mondd, neked nem gyanús ez az igekezet? Hogy minden ígéretnek azonnal meg akarnak felelni?

- Gyanús, gyanús... - töprengett el az öreg szakí. - Nehogy végre felhőtlenül örüljete valaminek! Csak gyanakodjatok nyugodtan, s majd úgy jártok ti is, mint az eszenagy legény a mátkájával!

- Miért, ő hogyan járt? - kérdezte óvatlanul Sanyi. Bulendának sem kellett több, már bele is fogott a történetbe.

- Volt egyszer egy módos ember, s volt annak két leánya. Az egyik szép volt, mint az álom, okos, rendes, szorgos, becsületes, a másik csúf volt, mint az ördög, meg aztán lusta, buta és gonosz is... Eladósorba kerültek a lányok, s a mi eszenagy legényünk kezdett igen forgolódni körülöttük. Persze, a szebbiknek, az okosabbiknak csapta a szelet, talán nem is hiába. A mesternek, a lányok apjának is feltűnt a legény buzgalma, s egy este elküldte hazulról a lányait, s egy üveg bor mellé invitálta a fiatalembert.

- Söre persze nem volt az öregnek! - morogta Józsi. - Persze, nekem sincs... Ki is a soros?

Bulenda hamar eleget tett a kötelességének, jót húzott ő is a párás korsóból, és megigazítván bajszát, folytatta a mesét.

- Szóval a mester így szólt az eszenagyhoz: "Fiam, én tudom, milyenek a lányaim. Az egyik csúnyácska, butácska, s a természete sem a legjobb. A másik gyönyörű, okos, nagyszerű gazdasszony... Mind a kettőnek férjhez kell mennie, ez a dolgok rendje. Amelyiket választod, ha ő is úgy akarja, azt viheted, és én úgy látom, az akaratban egyiknél sem lesz hiány. De nem egyforma hozományt szánok a két lánynak. Szép műhelyt, takaros vagyont hoztam össze az elmúlt évek során, nem akarom, hogy pocsékba menjen, még azt sem, hogy elaprózódjon. Én bizony az egész gazdaságot az okosabbiknak adom nászajándékkul, ő biztosan úgy választ férjet, hogy folytatni tudják az

én művem. A csúnyácskának csak egy kicsi hajlékot szánok a város szélén, némi lábasjósággal, himihummival. Gondold meg, válassz szíved és eszed szerint." Nos, lógó orral fordult ki az eszenagy legény a házból. Mi lehet emögött? A mester szabadulni kíván a szebbik, okosabbik lányától? Nem fordítva lenne természetes? Vigyék a gonoszt, mihamarabb, akármi-lyen áron... Valami suskus van a dologban, valami nincs rendjén azzal a makulátlan leányzóval. Aludni sem bírt éjjel, csak forgolódott, sóhajtozott. Se teste, se lelke nem kívánta a rút nőszemélyt, de a gyanú már fészket rakott a bögyében, rettegett a szép lány rejtett hibájától.

- Elég nagy marha volt! - nevetett Józsi. - Ha ott a vagyon, a szépség, az ész, nincs olyan hiba, amit ezek el ne takarnának.

- Lehetett valami ki nem mondott oka is a mesternek! - tűnődött Péter. - Én megértem, hogy nem döntött azonnal az a legény! Magam ugyanígy gondolkodóba estem volna.

- Legjobb ilyenkor hagyni a csudába mind a kettőt - vélte Sanyi. - Any-nyi nő van a világban!

Bulenda lassan a mese végéhez közeledett.

- Az eszenagy legény reggel megborotválkozott, kiritttyentette magát, felkerekedett és megkérte a csúnya, gonosz lány kezét. "Ennek legalább nem rejtettek a hibái" - gondolta magában. Azóta is ott nyomorognak a város-széli putriban. Hallgathatják a híreket a másik leányzóról, aki nem soká-ig sírdogált hősünk után. Kezébe vette a gazdaságot, nemsokára férjhez ment, s ma már a kerítése is kolbászból van. Se rejtett hiba, se szégyellni való dolog nem derült ki róla, sejtethetik. A mi legényünk meg sopánkodik naphosszat: "Ha én ezt tudtam volna..."

- Lehetett volna másként is - csóválta a fejét Sanyi. - És akkor azért sír-na!

- Nem az a baj, hogy gondolkodott a döntés előtt - morfondírozott Péter.

- Az a baj, hogy gyáva volt. Nem mert hinni a szemének, a szívének, az eszének.

- Keserű tapasztalatok teszik ilyen gyávává az embert - dünnyögte hal-kan Sanyi. - Mert teszem azt, ha éppen elmebaj bujkált volna a lányban...

- Akkor sem szabad a nyilvánvalóan rosszat választani a gyanúsan töké-letes helyett. A rejtett hibákkal ráért volna akkor foglalkozni, amikor je-lentkeznek - jutott a gondolata végére Péter.

- Egy biztos, így nem csalódott a választottjában! - szögezte le Bulenda, megkocogtatva az üvegkorsó szélét. - Ez sem utolsó dolog a mai világban! Igazam van, Józsi?

- De én jól választottam - védekezett a mogorva lakatos, nem is tudva pontosan, mi ellen.

- Választottál? - csodálkozott ártatlan szemekkel Bulenda. - Én még az eszenagy legénynél tartok, meg az ő választott mátkájánál. Te miről be-szélsz?

Lassan szedelőzködtek, sóhajtván léptek ki a Vakegér hűvöséből a délu-táni verőfénybe.

- Ha sietünk, még elérjük a meccset - bízta Sanyi a többieket.

- És a tatárjaitok sem érnek utol bennünket - hunyorgott az öreg szaki.

- Akkor sem szabad a nyilvánvalóan rosszat választani a gyanúsan tökéletes helyett. A rejtett hibákkal ráért volna akkor foglalkozni, amikor jelentkeznek.

A **Praktiker** áruház az
alábbi időpontokban
biztosítja az EVDSZ
tagjai számára a
kedvezményes vásárlás
(-10%)
lehetőségét 2014-ben:

Praktiker

Mindenre van több ötlete!
Látogasson a Praktiker áruházba 2014-ben is!

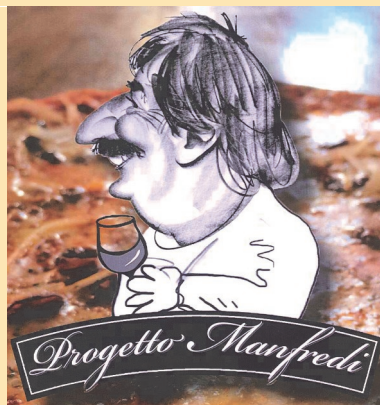
A Praktiker a megadott
napokon 10%-os kedvezményt
biztosít minden
termék árából, beértve
az akciós termékeket is
(kivéve: dohányáru,
élelmiszer, tégla, cserép).
A kedvezmény bizonyos
időközönként elérhető
minden magyarországi
Praktiker áruházban,
minden hónap egy hétfőjén
(péntek-szombat-vasárnap).

Időpontok:	
2014. február	21-22-23.
2014. március	28-29-30.
2014. április	25-26-27.
2014. május	23-24-25.
2014. június	27-28-29.
2014. július	25-26-27.
2014. augusztus	29-30-31.
2014. szeptember	26-27-28.
2014. október	24-25-26.
2014. november	28-29-30.
2014. december	19-20-21.

Rendkívüli vásárlási kedvezmény PADOSZ tagoknak!

A **Progetto Manfredi Pizzéria** 2008 óta működik töretlenül Faddon. Saját készítésű húskészítményeket használnak fel az ételek elkészítéséhez (olasz sonkák, szalámik), valamint saját borokat is termelnek. Rendezvényekhez különtermet, esetleg pincét tudnak biztosítani.

A megállapodás értelmében 1+1 kedvezmény jár a kupon felhasználójának az étlapokon szereplő ételekből. Ez annyit tesz, hogy egy választott ételhez a második ajándékba jár (a választottétel árát bezárólag).

A PADOSZ irodán leadott igény esetén a kuponfüzet ára

PADOSZ tagoknak, kedvezményrel:

3 500.- Ft

Az 1+1-es kedvezmény mindkét éttermi egységben érvényesíthető: Pakson és Faddon

Az árak a www.progettomanfredi.hu oldalon olvashatóak.

A kuponok illetve füzetek nem névre szólóak, ajándékozhatóak, így bárki felhasználhatja, legyen az dolgozó, annak családtagja, esetleg üzleti partner.

Az akció időtartama:

2014. 02. 01. – 07. 31.

Várható események:

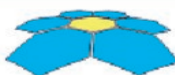
PADOSZ Bizalmi képzés

– február 21-23. Balatonfüred

Nőnap kiadvány

– március 7-én 8:00
Földszinti tanácsterem

HAVONTA A
BEJÁRATOKNÁL ÉS
AZ INTRANETEN!

Itt újradolgoztuk

a **PADOSZ** -nál!

A PADOSZ Információs Kiadványa

Szerkeszti:
Az Információs Bizottság munkacsoportja

Felelős kiadó:
Lőrincz László elnök

Telefon: (50) 87-08, E-mail: padosz@npp.hu